

powołanie wytrwale je realizowali na chwałę Boga i ku pożytkowi bliźnich

1. Módlmy się za Papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, aby swoje kapłańskie powołanie realizowali z gorliwością i wytrwałością, nie zniechęcając się trudnościami, ale odważnie stawiając im czoła.
2. Módlmy się za powołanych do małżeństwa, kapłaństwa i życia konsekrowanego, aby umacniali swoje powołanie i wybór, wzrastając w wierności podjętym zobowiązaniom.
3. Módlmy się za świeckich podejmujących różne posługi w Kościele, aby wzrastali w odpowiedzialności za całą wspólnotę i wypraszała nowe gorliwe powołania świeckie i duchowne do służby Ludowi Bożemu.

Spontaniczne wezwania uczestników

- Na zakończenie: *Ojcze nasz ...*

3. POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że nieraz brakuje nam wytrwałości na drodze realizacji naszego powołania, łatwo się zniechęcamy, a tym samym nie podejmujemy współpracy z Bogiem, by żyć w pełni naszym powołaniem, zastanówmy się, co możemy zrobić, by bardziej konsekwentnie na nie odpowiadać.

➤ Podzielmy się naszymi obserwacjami

1. **Co jawi mi się jako najtrudniejsze na drodze powołania, którym żyję w rodzinie, w grupie sąsiedzkiej czy we wspólnocie parafialnej?**
2. **Jakie kroki możemy podjąć, by lepiej rozeznawać nasze powołania i żyć nimi w codzienności?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

- Zobowiązania: podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.

➤ Określenie daty spotkania

➤ Modlitwa na zakończenie

Boże Ojcze, Ty każdego nas stworzyłeś i ukształtowałeś. Ty znasz nasze serca i nasze najskrytsze pragnienia. Oddajemy Ci samych siebie, nasze rodziny, sąsiadów i prosimy Cię ucz nas służyć tymi darami, których nam udzieliłeś, abyśmy wytrwale realizowali nasze powołanie do życia w małżeństwie, w powołaniu kapłańskim czy zakonnym, w życiu samotnym. Daj nam odwagę podejmowania codziennych wyborów zgodnych z Twoją wolą, nie zniechęcania się trudnościami, ale podążania w mocy Ducha Świętego, drogą zbawienia. Prosimy Cię o to przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

1. Wrzesień – Sakramenty małżeństwa i kapłaństwa uczą wytrwałości w realizacji powołania

➤ Wprowadzenie

Pierwsze spotkanie w nowym roku formacyjnym, w którym będziemy pochylać się nad sakramentami: małżeństwa i kapłaństwa kieruje nasze spojrzenie na rzeczywistość powołania. Każdy ochrzczony jest zobowiązany do rozeznania i realizacji powołania, którym obdarzył go Bóg. Często na tej drodze potrzebna jest odwaga i wytrwałość.

Prośmy, by Duch Święty pomagał nam odkrywać, jak w codziennym życiu możemy realizować nasze powołanie, a tym samym wypełniać Boży zamysł względem nas. *Pieśń: Duchu Święty przyjdź ...*

➤ Dziesiątek różańca i wezwanie wstawiennictwa patrona Rejonu

1. SYTUACJA

Każdy z nas ma swoje miejsce w Bożym planie zbawienia. Żyjemy realizując nasze powołanie do małżeństwa, kapłaństwa, życia konsekrowanego bądź życia samotnego. Każde z nich rozpoczyna się i rozwija w rodzinie. Nie zawsze jednak rodzina jest miejscem sprzyjającym do rozeznawania i wzrastania w powołaniu. Często dzieci i młodzież patrząc na swoich rodziców nie mają dobrych wzorców wytrwałego i odważnego podejmowania wyzwań związanych z życiem w sakramentalnym związku małżeńskim. Wiele małżeństw się rozwodzi. Nie ma też atmosfery, w której młody człowiek mógłby, z wsparciem najbliższych, rozeznawać powołanie do kapłaństwa czy życia konsekrowanego. Czasami wręcz jest odwodzony od takiego stylu życia stwierdzeniami typu: zmarnujesz sobie życie, to takie niedzisiejsze i niepopularne, itp. Z drugiej strony u młodego pokolenia obserwuje się niechęć do podejmowania decyzji mających zaważyć na całym życiu,

mających znamiona definitywności. Brakuje także wytrwałości w realizacji zamierzonych celów.

Pytania

1. **Co może być przyczyną, że dzisiejsi ludzie tak łatwo zwalniają się ze zobowiązań płynących z sakramentów małżeństwa i kapłaństwa, a także ślubów zakonnych ?**
2. **Jakie skutki niesie taka postawa?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

Podsumowanie:

Dzisiejszy świat lansuje postawę życia na próbę. Pokazuje wiele możliwości i łatwość zmian, nie ukazując jednocześnie konsekwencji takiego życia. Świat wirtualny przenika do świadomości ludzi odrealniając codzienność, sprawiając, że człowiek zaczyna się w niej gubić. Wydaje mu się, że wszystko można przeżyć jeszcze raz, tymczasem w realu nie ma drugiego życia. Jest tylko to jedno, które trzeba przeżyć godnie, tak by dojść tam, gdzie oczekuje nas Bóg. Ten cel można osiągnąć tylko na drodze wytrwałości w realizacji swojego powołania.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Dzisiejsze słowo z Drugiego Listu św. Piotra Apostoła poucza nas jak mamy postępować rozpoznawszy już swoje powołanie.

2 P 1, 10-11 *Dlatego bardziej jeszcze bracia, starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór. To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy. W ten sposób szeroko będzie wam otworzone wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy, Jezusa Chrystusa.*

Jan Paweł II Encyklika Redemptor Hominis nr 21: *Sobór Watykański II wiele uwagi poświęcił właśnie temu, żeby ukazać, w jaki sposób wspólnota uczniów i wyznawców ma się stawać coraz bardziej również „po ludzku” świadomą wspólnotą życia i działania. ... Stale jednakże musimy mieć przed oczyma tę prawdę, że każde z tych poczynań o tyle służy prawdziwej odnowie Kościoła, o tyle przyczynia się do tego, że niesie on autentyczne światło Chrystusa, „światłość narodów”, o ile opiera się na rzetelnej świadomości powołania i odpowiedzialności za tę szczególną łaskę, jedyną i niepowtarzalną, dzięki której każdy chrześcijanin we wspólnocie Ludu Bożego buduje Ciało Chrystusa.*

Wierność powołaniu, czyli wytrwała gotowość „królewskiej służby”, posiada szczególne znaczenie dla tej wielorakiej budowy, gdy chodzi o zadania

najbardziej zobowiązujące, od których też najwięcej zależy w życiu naszych bliźnich i całej społeczności. Taką wiernością swemu powołaniu winni się odznaczać małżonkowie, jak to wynika z nierozzerwalnego charakteru sakramentalnej instytucji małżeństwa. Podobną wiernością swemu powołaniu winni się odznaczać kapłani, jak to wynika z niezniszczalnego charakteru, który Sakrament Kapłaństwa wyciska na ich duszach. Przyjmując ten Sakrament, my w Kościele Łacińskim zobowiązujemy się świadomie i dobrowolnie do życia w dozgonnej bezżenności, każdy z nas więc musi czynić wszystko, aby z Łaską Bożą zachować wdzięczność za ten dar i pozostać wiernym zobowiązaniu przyjętemu na zawsze. Podobnie jak małżonkowie ze wszystkich sił muszą się starać, aby wytrwać w jedności małżeńskiej, budując tym swoim świadectwem miłości wspólnotę rodzinną i wychowując nowe pokolenia ludzi zdolnych do tego, aby całe swoje życie znów poświęcić własnemu powołaniu, czyli owej „królewskiej służbie”, której przykład i wzór najwspanialszy daje nam Jezus Chrystus.[...] Dojrzałe człowieczeństwo oznacza pełne użycie daru wolności, który otrzymaliśmy od Stwórcy, kiedy powołał do istnienia człowieka „na swój obraz i podobieństwo”. Szczególnym miejscem tego daru staje się poświęcenie bez reszty całej swojej ludzkiej osoby w duchu oblubieńczej miłości dla Chrystusa, a wraz z Chrystusem dla wszystkich, do których On skierowuje ludzi - mężczyźni czy kobiety tak całkowicie Mu oddanych. Oto ideał życia zakonnego podejmowany przez dawne i nowe zakony i zgromadzenia, a także przez instytucje świeckie, wedle rad ewangelicznych.

➤ Podzielmy się spostrzeżeniami

1. **Jaką postawę promują podane teksty z 2 Listu św. Piotra i Encykliki Redemptor Hominis?**
2. **Jaka nagroda czeka tych, którzy podejmą Boże wezwanie?**

➤ Indywidualne opinie uczestników

Podsumowanie

Z rozważanych dzisiaj słów dowiadujemy się, jak ważna jest troska o nasze osobiste powołania i wytrwałość w ich realizacji. Są one z jednej strony, „królewską służbą” podejmowaną dla całej wspólnoty i wyrazem współodpowiedzialności za Kościół, a z drugiej strony wierne ich wypełnianie daje nam nadzieję życia wiecznego, które jest celem każdego chrześcijanina.

➤ Wspólna modlitwa

Pomódlmy się wspólnie, aby wszyscy chrześcijanie odkrywając swoje